

Tehillim- Psalms for the Ages -Chapter 40 (Part II)

WIT 11/4/15

Rabbi Shmuel Silber - rabbisilber@suburbanorthodox.org

www.rabbisilber.com

1. תהלים פרק מ'

א לִמְנַצֵּחַ לְדוֹד מְזֻמָּר: ב קָנָה קִנִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי: ג וַיַּעֲלֵנִי | מִכּוּר שְׁאוֹן מְטִיט הַיִּנּוֹן
וַיִּקֶּם עַל-סֹלֶעַ רַגְלִי כֹונֵן אֲשֶׁרִי: ד וַיִּתֵּן בִּפִּי | שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה לְאֱלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ
בַיהוָה:

1. For the conductor, of David a song. 2. I have greatly hoped for the Lord, and He extended [His ear] to me and heard my cry. 3. And He drew me up out of the roaring pit, from the thick mire, and He set my feet upon a rock, He established my steps. 4. He put a new song into my mouth, a praise to our God, so that many may see and fear, and trust in the Lord.

2. אלשיך על תהלים פרק מ פסוק ד

(ד) ויתן בפי שיר חדש כו'. הנה ער כה אמר כי הוא יתברך בשמו הגדול של הוי"ה עשה לו את כל הגדולות האלה, והנה מי יגיד שכך הוא, לזה אמר הנה העד כי הלא ויתן בפי שיר חדש הוא וידבר דוד לה' וכו' והוא מזמור י"ח, אשר הוא שיר אשר נתן ה' בפי להללו יתברך על כל הטובות הנזכרות, כי לא המצאתי וסידרתי דברי השיר ואחר כך שרתי אותו בפי, כי אם שבהיותו בפי היה חדש שלא היה מציאותו מקודם מלבי, רק מאת השם הגדול יתברך נתן בפי כל השירה הזאת באות ...

3. תהלים פרק יח

א לִמְנַצֵּחַ | לַעֲבֹד יְהוָה לְדוֹד אֲשֶׁר דִּבֶּר | לַיהוָה אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם | הַצִּיל-יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף
כָּל-אֹיְבָיו וּמִיַּד שְׂאוֹל: ב וַיֹּאמֶר אֲרַחֲמֶנּוּ יְהוָה חֲזָקִי: ג יְהוָה סֹלֶעַי וּמַצֻּדָתִי וּמִפְלְטִי אֵלַי צוּרִי אֲחֻסָּה-בּוֹ
מִגִּנִּי וּקֶרֶן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי:

1. For the conductor; of the servant of the Lord, of David, who spoke to the Lord the words of this song on the day that the Lord saved him from the hand of all his enemies and from the hand of Saul. 2. And he said, "I love You, O Lord, my strength. 3. O Lord, my rock and my fortress and my rescuer; my God, my rock, I will take refuge in Him; my shield and the horn of my salvation, my refuge.

4. רש"י תהלים פרק יח פסוק ה

(ה) זיוס הציל ה' אותו וגו' - כשהזקין וכבר עזרו עליו כל לרעותיו ונאל מהם: ומיד שאל - והלא שאל בכלל הלא לפי שהיה קשה עליו ורודפו יותר מכלם כיונא בדבר אתה אומר וראו את הארץ ואת יריחו (יחושע ז')

5. רד"ק תהלים פרק יח פסוק א

וזאת השירה חיבר אותה בסוף ימיו כשהניח ה' לו מכל אויביו. ואמר: מכף כל איביו ומיד שאל, כי שאל היה שקול כנגד כל אויביו:

6. שמואל ב פרק כא

(טו) ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: (טז) וישבו וישבי בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד: (יז) ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו אנשי דוד

לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל:

15. And the Philistines waged war again with Israel; and David went down with his servants and they fought against the Philistines, but David became faint. 16. And Ishbi, who was one of the sons of Raphah was in Nob; and the weight of his spear was three hundred [shekels] of brass in weight; and he was girded with new armor, and he thought to smite David. 17. But Abishai the son of Zeruiah aided him, and he struck the Philistine, and killed him. Then the men of David swore to him saying, "You shall no longer go out with us to battle, so that you extinguish not the lamp of Israel."

7. רד"ק תהלים פרק מ פסוק ד

(ד) ויתן בפי שיר חדרש תהלה לאלהינו. בהצילו אותי חידשתי לו שיר והוא נתנו בפי שעשה עמי חסד שאני חייב להודות לו. או פירוש ויתן, שיעזורני בשיר שיצא מפי שיר דברים טובים בענין רוח הקודש. וטעם חדש, להודיע כי חייב אדם לחדש שיר ותהלה על כל נס ונס שעושה האלהים עמו. וטעם לאלהינו לשון רבים: שישבחו ויודו עמו כל יראיו וחסידיהו. יראו רבים וייראו ויבטחו בה', וגם רבים אחרים מאשר לא היו יראי האל יתברך, עד היום, כשראו מה שעשה עמי שבו להיות יראים ממנו ובוטחים בו ויאמרו:

8. מלבי"ם תהלים פרק מ פסוק ד

(ד) ויתן בפי שיר חדש, כי השיר שישוררו לה' על תשועה טבעיית ... התשועה הנסיית

9. בראשית פרק כג

(א) ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה:

1. And the life of Sarah was one hundred years and twenty years and seven years; [these were] the years of the life of Sarah.

10. בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת חיי שרה פרשה נח

ר' עקיבה היה דורש והציבור מתנמנם, ביקש לעורר, אמר מה ראת אסתר שתמלוך על קכ"ז מדינה, אלא תבוא אסתר שהיא בת בתה שלשרה שחיית מאה וכ"ז ותמלוך על קכ"ז מדינה.

11. ילקוט יהודה

מה טעמה של סמיכות פרשיות משונה זו? — בדורו של ר' עקיבא קשה היה לעורר את העם למצוות ומעשים טובים, לפי שהיה מדוכא משעבוד מלכות רומי. רבים מטובי העם נהרגו, חמונים באו לכלל יאוש, מאחר שלא ראו קץ לסבל ולא ידעו למה באה עליהם הפורענות הקשה, ורפתה תאמונה בשכר ועונש. לפיכך כשביקש ר' עקיבא לנחמם ולעודדם ולעוררם לפעולות, אמר להם, שהשכר והעונש אינם באים מיד, ולפעמים עוברים הרבה דורות עד שבא התגמול. זה הרמז, ששכר מעשיה הטובים של שרה בא לאחר כמה דורות לאסתר, שמלכה על קכ"ז מדינות ברוח זו דרשו (בשמות רבה, מ"ד). גם את הפסוק: יד ליד לא ינקה (משלי יא, כא), אמר ר' פנחס בר חמא, אם עשית מצוה אל תבקש מתן שכרה מיד ליד, למה שלא תנקה. שאין אתה מתנקה מעונותיך ורשע אתה נקרא שלא ביקשת להנחיל לבניך כלום. שאילו ביקשו אברהם ויצחק ויעקב מתן שכרן של מצוות שעשו, איך היה זרע אברהם נמלט, איך היה משה יכול להתחנן לפני ה' זכור לאברהם ליצחק ולישראל (שמות לב, יג).

12. אור החיים בראשית פרשת חיי שרה פרק כג פסוק א

(א) ויהיו חיי שרה. צריך לדעת למה אמר ויהיו ולא אמר כסדר האמור בכל הצדיקים ויחי אדם (ה' ג') ויחי שם (י"א י"א) או יאמר אלה שני כסדר האמור באברהם:

13. רש"י בראשית פרק כג פסוק א

(א) ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים – לכך נכתב שנה בכל כלל וכלל, לומר לך שכל אחד נדרש לעצמו, בת מאה כבת עשרים לחטא, מה בת עשרים לא חטאה, שהרי אינה בת עונשין, אף בת מאה בלא חטא, ובת עשרים כבת שבע ליופי: שני חיי שרה – כלן שוין לטובה:

14. Man of Faith in the Modern World: The Covenantal Role of Sarah (Rav Soloveitchik, 88)

(A)

A characterization of Sarah is implicit in the verse which records her passing. "The life of Sarah was a hundred years and twenty years and seven years; these were the years of Sarah's life" (Gen. 23:1).¹⁴ Rashi takes note of the redundant word "years" after each number and explains that at a hundred, Sarah was as sinless as she was at twenty, and she was as robustly beautiful at twenty as she was at seven.

(B) Rashi also notes the seemingly superfluous words: "These were the years of Sarah's life," *shnei hayyei Sarah*. What do these words mean? The word "years" would not refer to the numerical span of Sarah's life, for the verse has already indicated that she lived 127 years. Rather, Rashi says, it is to be understood in a qualitative sense. "They [all her years, at seven, at twenty, at a hundred] were equally good," *kulan shavin l'tovah*. What kind of person was this regal woman, and what constituted the uniqueness of her personality?

(C) Rashi is suggesting that the three divisions of life—childhood, youth, and adulthood—need not be mutually exclusive. One can retain the positive strengths of past stages even as we progress in life. The charismatic covenantal personality—indeed, this is the mark of true greatness—is able to absorb and to experience the qualities of three periods simultaneously.

(D)

The child is endowed with a capacity of an all-absorbing faith and trustfulness; youth bursts with zealousness, idealism, and optimism; the adult, mellowed with years, has the benefit of accumulated knowledge and dispassionate judgment. Each age is physically and psychologically attuned to particular emphases, but the superior individual can retain and harmonize the positive strengths of all three periods during his entire lifetime.

Sarah was such a person, "the goodness of her life was equally distributed," *kulan shavin l'tovah*. She was at the same time a child in her total faith, youthful in her exuberant idealism and an adult in the maturity of her judgment. This was the tribute Abraham bestowed on Sarah.

15. Rabbi Samson Raphael Hirsch: Genesis Chapter 23 Verse 1

Hence the expression *בא בימים* "he comes home with his days", his days are not spent and done with, he takes all the spiritual and moral acquisitions of his past days over with him into the coming days, and does not allow himself to be robbed by his years of anything that had been truly "his". Sarah took the beauty of childhood with her into her womanhood, and the innocence of the twenty-years-old girl with her into the grave.

16. בראשית פרק כד

א וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אֲבְרָהָם בְּכָל:

1. And Abraham was old, advanced in days, and the Lord had blessed Abraham with everything.

17. The Hirsch Psalms: Chapter 40 Verse 2

V. 4. 'ויתן בפי וגו'. "Then the Lord caused me to sing a new song. This was not a song of thanksgiving for His acts of mercy, but a hymn in praise of His radiant greatness in which He executes His judgment. It is a song declaring that the very sufferings which His righteous hand metes out to us in order to discipline and train us actually constitute His greatest acts of loving-kindness. He put such a song in my mouth," says David, "so that the multitudes, 'looking upon me,' might learn from my own example to trust in the Lord even while they fear Him. For He, even as He rules and judges us as אלקי, is also ה'—ready at all times to help us attain a purer, happier future in our lives."

18. זרע יעקב מיד

למקדש של מעלה: (ד)
ויתן בפי סיר חדש כו' ר"ל
אחר מעשה דכ"ס סיה שכינה מעליו ואח"כ חזרה
אליו וז"ש ויתן בפי סיר חדש על חזרת שכינה והיא תשלה
לאלקינו היינו הבירה הג' לנמני יראו רבים חטאת' וייראו
מעונש המצות לבא וע"כ ויבטחו בה' ר"ל יהיו מצטטים
שחזעיל להם תשובה כדאי' לא תי' דוד ראוי לאותו מעשה
רק כדי להורות תשובה: (ה) אשרי הגבר אשר שם ה'